

Sygn. akt VI K 1055/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach Wydział VI Karny Zamiejscowy w P.

w składzie

Sędzia SR Artur Obcowski

Protokolant Alicja Straszak

w obecności Prokuratora - - - - -

po rozpoznaniu dnia 20 marca 2017 roku sprawy H. W. (1)

syna P. i J.

urodzonego (...) w R.

oskarżonego o to, że w dniu 7 grudnia 2016r. około godz. 11.25 w R. na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając I-badanie 0,86 mg/litr, II-badanie 0,84 mg/litr alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem marki V. (...) o nr rej. (...),

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

orzeka

- 1. oskarżonego H. W. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej, a wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk i za to na mocy art. 178a § 1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 kk warunkowo oskarżonemu zawiesza na okres próby lat 2 (dwóch);*
- 2. na mocy art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat;*
- 3. na mocy art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;*
- 4. na mocy art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym okres rzeczywistego stosowania zakazu od dnia 7 grudnia 2016 roku;*
- 5. na mocy art. 29 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. S. kwotę 1033,20 zł (jeden tysiąc trzydzieści trzy złote i dwadzieścia groszy) brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej za obronę oskarżonego z urzędu;*
- 6. na mocy art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia wydatków postępowania, którymi w całości obciąża Skarb Państwa oraz na mocy art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o*

opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwalnia oskarżonego od opłaty.

Sygn. akt VI K 1055/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 20 marca 2017 roku w zakresie rozstrzygnięcia odnośnie kary i środków karnych wymierzonych oskarżonemu H. W. (2)

H. W. (1) został uznany winnym tego, że, w dniu 7 grudnia 2016r. około godz. 11.25 w R. na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając I-badanie 0,86 mg/litr, II-badanie 0,84 mg/litr alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem marki V. (...) o nr rej. (...), to jest popełnienia czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk.

Sąd zważył co następuje:

Za czyn, którego opis przytoczono wyżej, Sąd na mocy art. 178a § 1 kk, wymierzył oskarżonemu H. W. (2) karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę na mocy art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 kk warunkowo oskarżonemu zawieszono na okres próby 2 lat.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę zasady wymiaru kary przewidziane w art. 53 § 1 i 2 kk.

W ocenie Sądu po stronie oskarżonego występują okoliczności obciążające – znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, na który ma wpływ sposób działania oskarżonego i okoliczności przestępstwa. Oskarżony będąc doświadczonym kierowcą, doprowadzając się do stanu nietrzeźwości stwarzał zagrożenie dla innych użytkowników ruchu, a zdarzenie miało miejsce w zasadzie w centrum miasta. Oskarżony spożywał alkohol siedząc w samochodzie. Jedyną okolicznością łagodzącą w ocenie Sądu jest dotychczasowa niekaralność oskarżonego.

Zdaniem Sądu orzeczona kara jest adekwatna zarówno do stopnia zawinienia oskarżonego, jak też stopnia społecznej szkodliwości czynu, które były znaczne, a nadto winna spełniać swe cele zapobiegawcze i wychowawcze.

Podejmując decyzję w przedmiocie warunkowego zawieszenia wykonania kary Sąd uznał, iż kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 2 spełni wymogi w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej, a okres ten będzie wystarczający dla weryfikacji postawy oskarżonego. Istnieje przypuszczenie, iż wymierzona kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie wystarczającą przestrożą na przyszłość. W ocenie Sądu względem oskarżonego zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna.

Wobec oskarżonego orzeczono również w punkcie drugim wyroku, na podstawie art. 42 § 2 kk obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat. Określając czteroletni zakaz, Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim stopień stężenia alkoholu w organizmie oskarżonego, który ponad trzykrotnie przekroczył poziom, od którego ustawodawca kwalifikuje dany czyn jako przestępstwo. Zdaniem Sądu orzeczony zakaz pełni funkcję represyjno – prewencyjną wzmacniając represję karną, a jednocześnie ma na celu zapobieżenie zagrożeniu bezpieczeństwa komunikacji ze strony tego rodzaju sprawców. Sąd Najwyższy w jednym z orzeczeń wskazał, iż przesłanką stosowania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych jest zagrożenie, które mogłoby w przyszłości spowodować prowadzenie pojazdu mechanicznego przez daną osobę. Zakres, a także czas trwania tego środka zależy od stopnia zagrożenia jakie może stwarzać powrót sprawcy do ruchu, ten zaś oceniać należy na podstawie okoliczności rozpatrywanego wypadku, przyczyn, które do wypadku doprowadziły, sposobu prowadzenia pojazdów mechanicznych, a także rodzaju i wagi naruszonych zasad bezpieczeństwa oraz innych okoliczności wskazujących na stosunek sprawcy do obowiązujących zasad bezpieczeństwa, na jego stopień poczucia odpowiedzialności (por. wyrok SN z dn. 24.04.1982r., V KRN 106/82, publ. OSNPG 1982/8-9/108).

W punkcie trzecim wyroku orzeczono w stosunku do oskarżonego obligatoryjny środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 5 000 złotych, która to kwota orzeczona została w wysokości minimalnej.

Mając na uwadze fakt, iż oskarżonemu zatrzymano prawo jazdy w dniu 7 grudnia 2016 roku, Sąd na mocy art. 63 § 4 kk zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy, o czym orzeczono w punkcie czwartym wyroku.

W punkcie piątym wyroku, Sąd zasądził od Skarbu państwa na rzecz adwokata A. S. kwotę 1 033,20 zł brutto, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej za obronę oskarżonego z urzędu.

Nadto Sąd na mocy art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów procesu i obciążył nimi Skarb Państwa.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć obrońcy oskarżonego.